

ESIPUHE

Kaikenlaista voi tapahtua missä ja milloin vain: hauskaa, jännittävää, huikeaa, tylsää, tavallista, surullista tai sopimatonta. Tapahtumat saavat tunteet ja ajatukset liikkeelle, ja kokemukset jäävät mielen ja kehon muistiin. Muistot palaavat niin hyvinä kuin huonoinakin hetkinä. Tärkeää on niiden jakaminen turvallisessa seurassa.

Näin jännittävää oli kerran oravalla, ketulla, hyeenalla, lapsilla, linnulla, tiikerillä ja Waltterilla (ks. myös liite 1):

ORAVA

Olipa kerran metsässä pieni orava. Sitten sinne tuli kettu. Orava juoksi kettua piiloon.

Sitten orava hyppäsi puun oksalle ja näki hyenan maassa ja sitten hyeena yritti hypätä puuhun, mutta hän jäi kynsillä kiinni puuhun. Ja sitten orava meni lapsien luo.

Mutta lapset oli karonnu, koska se hyeena oli saanu kynnet irti ja sillä oli kaverina se lintu. Ja sitten se hyeena lupasi linnulle, että se toisi kaikki lapset syötäväksi itselleen.

Ja sitten orava lähti etsimään lapsia. Sitten hän haki ne turvaan semmoseen onkaloon, ettei hyeena ja lintu tienneet, missä se on.

Sitten hyeena suuttu ja haki avuksensa tiikerin ja tiikeri kiipesi puuhun ja yritti kynsiä oravaa, mutta orava olikin onkalossa, eikä tiennyt sitä. Tiikeri meni tuhoamaan sen vanhan kodin.

KRSHKKSSTRKSKRKRTRKKSKKKSRKSH-TKKKSHSHHHSHSS.

Hyeena meni ruksin luo ja teki itselleen ja linnullekin turvapaikan.

Orava sanoi: ”Moi, Waltteri. Nyt sinä menet tarinasävellykseen.”

Waltter Kaihola, 6 v
14.3.2006 Virrat

*Tervetuloa bankkimaan
taito kertoa ja jakaa
ilot ja surut
sanoin ja sävelin
– tarinasäveltämisen keinoin!*

Hanna Hakomäki